

[Gade]

Det er også noget, vi oplever, når det gælder de nordiske lande. Det er, som om det automatisk vil medføre en hurtig optagelse af de øvrige lande, hvis vi siger ja. Men virkeligheden bringer forstyrrelser ind i disse nordiske EF-fælleshymner. Det bliver ikke så let, som det fremstilles. Vi oplever nu, at EF-Kommissionen truer med, at prisen for de nordiske lande, hvis de vil med, og også for os er yderligere beskæring af demokratiet. Det virker ganske absurd.

Ifølge Ugebrevet Mandag Morgen fra den 27. april 1992 har Jacques Delors udtalt følgende:

»Spørgsmålet om de nordiske landes indtræden i Den Europæiske Union rejser en række store og meget principielle problemer for hele EF-samarbejdet. Og det vil langtfra være så enkelt, som både Danmarks og Sveriges udenrigsministre offentligt har givet udtryk for.«

Jeg citerer altså fra Ugebrevet Mandag Morgen. Jeg ved ikke, om han har sagt det.

Her kommer Kommissionens tanker om at hindre små lande som Danmark i at blive formænd for EF ind i billedet, at vi ikke skal have kommissærer, osv. Jeg vil spørge udenrigsministeren: Får vi det udspil på bordet, før vi den 2. juni skal stemme i Danmark?

I forlængelse af dette er der et andet problem, som jeg mener vi må have afklaret inden den 2. juni, nemlig spørgsmålet om betalingen for Unionen. Er prisen for Delors II-pakken 160 mia. kr.? Hvad er regeringens syn på dette spørgsmål? Jeg mener, vælgerne har krav på at få hele prisen for projektet at vide, og der er stadig ualmindelig stor tavshed om dette punkt.

Tilbage til Ugebrevet Mandag Morgen fra den 27. april, hvor Delors også er citeret for, at en udvidelse vil stille Fællesskabet over for en stribe af politiske, militære og institutionelle overvejelser. Jeg hørte i aftes i Radioavisen, at EF-kommissær Henning Christophersen på et møde i USA har fulgt op med på en måde at presse de nordiske lande til at gå positivt ind i forsvarssamarbejdet og forpligtede sig på en militær dimension.

Jeg må spørge, om det gør det lettere for den svenske befolkning at sige ja til dette projekt, at man nu sætter fokus på forsvarspolitik, på militærpolitik. Efter min bedste mening gør

det det sværere at få et nordisk sammenhold i fremtiden.

For mig er det oplagt, at når Danmark efter et nej har frigjort sig fra forsvarsdimensionen – de andre lande må lave det, hvis de vil, det kan vi ikke hindre dem i – så vil den position, Danmark så har kæmpet sig til, og den nye måde at være en del af EF på da være langt mere attraktiv for den svenske befolkning end Unionen, som den ser ud nu. Den tidligere nedrustningsminister i Sverige, Inga Thorsson, har givet udtryk for dyb bekymring for – ikke at Sverige går ind i EF, men at Sverige binder sig til en fælles forsvarspolitik.

Det skal siges her ved andenbehandlingen, fordi meget af ja-argumentationen indtil nu har gået på at opstille dette skønmaleri i forhold til de nordiske lande. Efter min bedste opfattelse er det sådan, at et nej helt modsat jasigernes argumentation vil kunne føre til en situation, hvor det bliver langt lettere at trække på samme fællesnordiske hammel, end det gør ved et ja.

(Kort bemærkning).

Bjørn Westh (S):

Det er en mere end 20 år gammel drøm, der kan gå i opfyldelse, hvis vi siger ja til Unions-traktaten, som den foreligger, og hvis de nordiske lande bliver medlemmer. For første gang er der nu realiteter i denne sag.

For så vidt angår grundloven har vi opfordret eksperter uden for Folketinget til at udtale sig. De har udtalt sig i stort omfang, og Folketinget behandler i øvrigt en lang række af de spørgsmål, de har stillet, og de vil blive drøftet videre i Markedsudvalget.

Med hensyn til det demokratiske underskud, at demokratiet skulle være sat i skammekrogen, mener jeg faktisk, at der, selv om jeg ikke er tilfreds med dette, er sket en række fremskridt.

Hvad angår initiativret, vil jeg sige, at Folketinget og regeringen faktisk tog initiativ til ændring af Traktaten med det danske memorandum og fik meget ud af det. Så på et meget vigtigt felt har det fungeret med initiativret hos os, men vi kunne godt gå videre.

Med hensyn til demokrati må jeg sige, at der bliver udvidet samarbejdsprocedure, EF-Parlamentet får forkastelsesret på visse områder, EF-Parlamentet får en svag initiativret, EF-